

Riera de Carme (PEIN Sistema Prelitoral central PRC 107)

Carme

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Riera de Carme
Emplaçament Per varis municipis de les comarques de l'Alt Camp i l'Anoia.

Coordenades:

Latitud: 41.53191
Longitud: 1.63325
UTM Est (X): 385982
UTM Nord (Y): 4598709

Classificació

Número de fitxa 08048 - 58
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de la Generalitat, any 1992.
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Domini Públic Hidràulic i Ajuntament de Carme

Fitxes associades:

[Molí Major](#)

[Rec](#)

[Pont del Molí Major](#)

[Pont de Carme](#)

Descripció

La riera de Carme és l'afluent més important del riu Anoia i neix al coll de la Rovira Seca, dins el terme municipal de Querol (comarca de l'Alt Camp), entre les serres de Brufaganya i Ancosa. Flueix en direcció sud-oest fins a la Pobla de Claramunt, a la zona on s'ubiquen antics molins paperers d'aquest municipi, on es troba l'aiguabarreig amb el riu Anoia. Amb un recorregut total de 23'6 km, té un cabdal de 167 litres per segon, una mesura de 17'36 hectòmetres per any, i drena una conca de 104 kilòmetres quadrats. Al llarg del seu recorregut s'hi localitzen onze molins paperers, dos dels quals pertanyen al terme de Carme. La riera de Carme forma part del PEIN Sistema Prelitoral Central (PRC 107).

Història

Fins el segle XVIII, la riera de Carme era coneguda amb el nom de riera de Noya o d'Anoia, i actualment també es coneix amb el nom de Riera de Miralles. Els PEIN (Plans d'Espais d'Interès Natural) conformen el sistema de zones protegides de Catalunya i es basen en una xarxa de 165 espais d'especial valor ecològic. Les normes del PEIN, decretat l'any 1992 pel Govern de la Generalitat, estableixen un règim de protecció bàsic aplicable en la totalitat del seu àmbit. Aquest règim pot completar-se en cada espai o conjunt d'espais mitjançant la formulació de plans especials de protecció del medi natural i el paisatge, o bé la declaració d'espais de protecció especial (parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves o parcs naturals), que fa que els espais passin a tenir una regulació jurídica pròpia i una gestió individualitzada per a preservar-los i potenciar-los.

Bibliografia

ESTEVE, Josep; RIBAS, Martí (2008): Els molins paperers a Catalunya. Els casals del segle XVIII, Temes, 2, Rafael Dalmau Editor, Barcelona. RIBA GABARRÓ, Josep (2000): "Utilitats agrícoles i industrials de la riera i del rec de Carme", Les Fonts de Carme, 2, Associació El Forat dels Graus, p. 14-15. RIBA GABARRÓ, Josep (2004b): "La riera de Carme abans havia estat la riera d'Anoia", Les Fonts de Carme, 15, Associació El Forat dels Graus, p. 261.

